

יתחיל ל��ורת מגילת איכה עם הציבור ברכיה ולבך על קריותה. והעיקר להכניס בלבך צער ואנגורות על כל הנזכר במגילת, הינו על גודל העיר שהייתה אז לישראלי עם קדוש במתנות משונות, וביחד על גודל חילול שמו הנ góל של יהוה אז בין האוברים, וביחד בין אוטם החיליות אשר עברו פתח בית המקדש שנכנסו אליו להיכל ובית קדשי הקודשים, וכך נלנו ביבת הי' ביום מועד, וקרחו שס בכל מני שחוק והיתול, ואמרו אלה אליהם. כל זה שים אל לבך בעת קריית המגילה ויבכה במר נש מאוד. ואחר קריית המגילה יאמר קינות גיב על הכוונה הנ'יל:

**א א איכה ישבה בָּבֶד הָעִיר רְבָתִי עַם
הַיְתָה בְּאַלְמָנָה רְבָתִי בְּגֹויִם
שְׁרָתִי בְּמִדְינֹת הַיְתָה לְמָס: בְּבָבוֹ תַּבְפֵּה
בְּלִילָה זְדַמְעָתָה עַל לְחִיה אַיִלָּה מְנֻחָם
מִכְלָאָהָבָה בְּלִרְעִיה בְּגַדְיו בָּה הַיּוֹ לָה
לְאַיִּים: גַּלְתָּה יְהוּדָה מְעַנֵּי וּמְרַב עֲבָדָה
הִיא יִשְׁבָּה בְּגֹויִם לֹא מְצָאָה מְגֻנָּה בְּלִ
רְדֵפֵה הַשִּׁיגּוֹה בֵּין הַמִּצְרִים: דָּרְכֵי צִיּוֹן
אֲבָלוֹת מִבְּלִי בָּאֵי מַוְעֵד בְּלִשְׁעָרִיה
שׂוֹמְמֵין בְּהַנִּיה נָאָנָחִים בְּתוֹלְתִיה נָגָנוֹת
וְהִיא מְרִילָה: הַיּוֹ צְרִיה לְרָאשׁ אַיִּבָה
שְׁלֹו בְּיִהְעָה הַזָּגָה עַל רַבִּ-פְּשָׁעִיה עַזְלָלִיה
הַלְּבֹו שְׁבֵי לְפִנֵּיךְ: וַיֵּצֵא מִבְּתִ-צִיּוֹן בְּלִ
הַדָּרָה הַיּוֹ שְׁרִיה בְּאַיִּלִים לְאַ-מְצָאוֹ מְרֻעָה
וַיַּלְכֵו בְּלָאַ-בָּחָר לְפִנֵּי רֹזֶף: זְכַרְתָּה יְרוּשָׁלָם
יְמִי עֲנֵיה וּמְרוֹדִיה בְּלִ מְחַמְּדִיה אֲשֶׁר הַיּוֹ
מִיְמִי קָדָם בְּנֶפֶל עַמָּה בִּידְ-צָר וְאַיִן עֹזֶר
לָהּ רָאָה צָרִים שְׁחַקּוּ עַל מְשִׁבְתָּהּ: חַטָּא**

סדר קִרְבָּת לְתְשָׁעָה בָּאָב קוֹל יְעָקֹב

באותיות גדולות ומאיירות עיניים

עם קינות על חורבן עם ישראל בשנות התרצ"ט-תט"ה

ADIR PUBLISHING

1212 36 St. Brooklyn NY 11218
718-633-9333

חטאה ירושלים על-בון לנידה היתה כל-
טכבריה הזילוה כי ראו ערוֹתָה גס-היא
נאנה ותשב אחר: טמאתה בשוליה
לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנהם
לה ראה יהוּת את-ענוי כי הגדי אויב:
ידו פרש צר על כל-מחמדיה ביראה
גויים באז מקדשה אשר צויתה לא-יבאו
בקהל לך: «כל-עטה נאנחים מבקשים
לחם נתנו מחמדיהם באכל להшиб גוף
ראה יהוּת והביטה כי עיתוי זוללה: » לא
אליכם כל-עברי דרך הקיטו וראו אס-יש
מכאוב במקאבי אשר עול לאי אשר הונח
יהוּת ביום חרzon אפו: « מטרום שלח-אש
בעצמי וירדה פרשת לרגלי השיבני
אחר נתני שטמה כל-היום דוה: » נשקר
על פשעי בידיו ישתרנו עליו על-צוארי
הכשיל בחי נתני אדני בידי לא-אוכל
קום: ט סלה כל-אביiri | אדני בקרבי
קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך
אדני לבתולת בתיהודה: ט על-אללה |

אני בזוכה עני | עיני יורדה פים בירתק
מטעי מנוח משיב נפשי היז בני שוממים
כי גבר אויב: ט פרשה ציון ביריה אין
מנחם לה צוח יהוּת ליעקב סביביו צרי
הייתה ירושלים לנדה בינוּם: ט צדק הוא
יהוּת כי פיה מריה שמעוּנא כל-העמים
וראו מבאבי בתולתי ובחורי הלבו בשבי:
ט קראתי למאחבי הטה רמוני בהני זקני
בעיר גועו בירקשו אבל למו וישבו את-
נפשם: ראה יהוּת כי-ישראל מעץ חמרמו
נהפך לך בקרבי כי מרו מריה מיחוץ
שבלה-חרב בביות כמות: ט שמעו כי
נאנה אני אין מנוח לי כל-איובי שמעו
העתיל ששוי כי אה עשית הבאת יום-
קראת זיהו במוּני: ט התבא כל-רעתם
לפניך וועל למו באשר עולמת לי על
כל-פשי כירבות אנחותי ולבי דמי:
ב איבח ישב באפו | אדני את-בת-ציון
השליך משימים ארץ תפארת
ישראל ולא-יבר הרם-רגליו ביום אפו:

וַקְנִי בַתִּצְיוֹן הָעֶלְוָה עַפְרֵל עַל־רַאשֵם חֲגָרוֹ
שְׁקִים הַוְרִידָה לְאָרֶץ רָאשָׁן בְּתוּלַת
יְרוֹשָׁלָם: אַ בָּלוּ בְּדָמָעוֹת עַיִן חַמְרָמָרָי
מַעַי נְשָׁפֵךְ לְאָרֶץ כְּבָדִי עַל־שָׁבָר בְּתוּמָי
בְּעַטְפָה עַוְלָל וַיָּונֵק בְּרַחֲבוֹת קְרִיהָ:
בְּלֹא מַתָּחָם יֹאמְרוּ אֲיַהְךָ דָגָן וַיָּוֹן בְּהַתְעַטְפָם
בְּחַלְלָה בְּרַחֲבוֹת עִיר בְּהַשְׁתָּפָךְ נַפְשָׁם אַלְיָ
חַיק אַמְתָחָם: יְ מַה־אָעִידָךְ מַה אָדָמָה־יָלָךְ
הַבָּתְרָת יְרוֹשָׁלָם מַה אָשָׂה־יָלָךְ וְאָנָחָמָךְ
בְּתוּלַת בַתִּצְיוֹן בְּיִגְדוֹל כִּים שָׁבָרָךְ מַיְ
יְרַפְאָיָךְ: זְ נַבְיָאֵיךְ חָזוּ לְךָ שֹׂוא וְתָפֵל
וְלֹא־גַּלְוָה עַל־עֲוֹנָךְ לְהַשִּׁיבָה שְׁבָותָךְ וְנִיחְזָוֶ
לְךָ מִשְׁאוֹת שֹׂוא וּמְהוֹזִים: טְ סַפְקָוּ עַלְיָךְ
כְּפִים בְּלִיעָרִי דָּרָךְ שְׁרָקוּ וַיָּגַעַו רַאשֵם^א
עַל־בָת יְרוֹשָׁלָם הַזֹּאת הָעִיר שִׁיאָמְרוּ
בְּלִילָת יְפִי מִשְׁוּשָׁ לְכָלְהָאָרֶץ: טְ פָצָו עַלְיָךְ
פִּיהם בְּלִיאָוִיָּךְ שְׁרָקוּ וַיָּחַרְקוּ־שָׁנָן אָמְרוּ
בְּלֹעֲנוּ אַךְ וְהַהִי שְׁקֹוּגָהוּ מִצְאָנוּ רָאינוּ:
וְעַשָּׂה יְהֹזה אֲשֶׁר וּמָם בָּאָעָם אָמְרָתָהוּ אֲשֶׁר
צָוָה מִימִינְךָם הָרָם וְלֹא חִמְלָה וַיִּשְׁמַחַ

בְּלֹעֲ אֲדָנִי וְלֹא חִמְלָה אֶת בְּלִגְנָאות יַעֲלֵב
הָרָם בְּעַבְרָתוֹ מִבְצָרִי בְתִיְהוֹדָה הַגִּיעַ
לְאָרֶץ חַלְלָה מִמְלָכָה וִישְׁרִיה: גְּדוּ בְּחַרְבִּי
אַפְּ בְּלִ קְרֻנוּ יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיבָה אַחֲרֵי יִמְינֵנוּ
מִפְנֵי אֹוֵב וַיַּבְעֵר בַּיּוֹקֵב בְּאֶשׁ לְהַבָּה
אַבְלָה סְבִיבָה: דְּ דָרְךְ קִשְׁתָהוּ בְּאֹוֵב נִצְבֵּ
יִמְינֵנוּ בְּצָרָ וַיִּהְרֹגֵב בְּלִ מְחַמְדִיְעָיו בְּאַהֲלָה
בַתִּצְיוֹן שָׁפֵךְ בְּאֶשׁ חָמָתוֹ: הְ הָיָה אֲדָנִי
בְּאֹוֵב בְּלֹעֲ יִשְׂרָאֵל בְּלֹעֲ בְּלִ אַרְמָנוֹתִיהָ
שְׁחַת מִבְצָרָיו וַיַּרְבֵּל בְּבִתִּיְהוֹדָה תְּאַנְיָה
וְאַנְיָה: וַיְחַמֵּס בְּגַן שְׁבֹו שְׁחַת מַזְעֵדוֹ שְׁבָחָ
יְהֹוָה | בָּצְיוֹן מַזְעֵד וְשְׁבָחָ וַיְגַאנֵץ בְּזַעַם־אָפוֹ
מַלְךְ וּכְהֵן: זְנַח אֲדָנִי | מַזְבָּחוֹ נָאֵר מִקְדְּשׁוֹ
הַסְגִּיל בְּיַד־אֹוֵב חֹזֶמת אַרְמָנוֹתִיהָ קְוֵיל
נִתְנַעַ בְּבִיתִיְהוֹה בְּיָמֵן מַזְעֵד: חָשַׁב יְהֹוָה
לְהַשְׁחִית חֹזֶמת בַתִּצְיוֹן גַּטָּה קָנוּ לְאָהֶשְׁיבָה
יְדוֹ מִבְלֹעַ וַיַּאֲבִל־תָּל וְחֹזֶמת יְחִזְקָו אַמְלָלוֹ: טְ
פָּבָעַ בְּאָרֶץ שְׁעָרִיהָ אָבֵד וְשָׁבָר בְּרִיחִיהָ
מִלְבָה וִישְׁרִיה בְּגַנוֹּים אַיִן תֹּזֶרֶת גַּם־נַבְיָאֵיהָ
לְאִמְצָאוּ חִזּוֹן מִיהֹוָה: יַשְׁבָוּ לְאָרֶץ יְדָמוֹ

עליך אויב הרים קרו צריך: ז' צעק ללבם אל-אדני חומת בת-צ'יון הולידי בנחל דמעה יומם ולילה אל-התני פוגת לך אל-תדים בת-עינך: ט' קומי ורני בלילה לראש אשמרות שפבי כמייט לבך נכח פני אדני שאוי אלוי בפיך על-נפש עוללה העטופים ברעב בראש כל-חוצות: ז' ראה יהוזה והביטה למי עוללה בה אמת-אלנה גשים פרים על-לי טפחים אס-יהרג במקדרש אדני בון ונבייא: ז' שבבו לארץ חוות גער ווילן בחולות ובחרוי נפלן בחרב הרגת ביום אפק טבחת לא חמלת: ז' תקראי ביום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אפיק יהוזה פליטת ושריד אשרי טפחות ורבקתי איבי בלם:

ג' אני הנבל ראה עני בשבט עברתו: ז' אותו נהג וילך חשך ולא-אור: ז' אך כי ישוב יהפוך ידו כל-הימים: ז' בלה בשרי ועוריו שבר עצמותי: ז' בנה עלי ויקף ראש ותלאה: ז' במחשבים הושיבני

במתי עולם: ז' גבר בעדי ולא יצא הבוד נחשתי: ז' גם כי אזעק נאשוע שם תפלה: ז' גבר דרכי בגנות נתיבתי עזה: ז' דבר ארבע הוא לי Ari בפסתרים: ז' דרכי סורר ויפשחני שמנישם: ז' דרך קשתו ויציבני בפטרא לחץ: ז' הביא בכליזתי בני אשפהו: ז' הייתי שחך לבלעמי נגינתם כל-הימים: ז' השביעני בטרורים הרוני לענה: ז' ויגרם בחוץ שני הכהני באפר: ז' ותונח משלום נפשי נשית טובה: ז' ואמר אבד נאחי ותוחלתי מיהזה: ט' זברענאי ומרודוי לענה וראש: ז' זבור תזבור ותשוח עלי נפשי: ז' זאת אשיב אל-לבן על-בן אוחיל: ז' חסדי יהזה כי לא-תמן כי לא-בלוי רחמי: ז' חדרשים לבקרים רבה אמינהך: ז' חלקי יהזה אמרה נפשי על-בן אוחילו: ז' טוב יהזה לך לנצח תדרשנו: ט' טוב ויחיל ודום לתשועת יהזה: ט' טוב לגבר כי ישא על בנוריו: ז' ישב בדד ידים כי נטל עליו: ט' יתן בעפר פיהו אויל

יש תקוה: לְיִתֵּן לְמַבָּהוּ לְחַי יִשְׁבָּע בְּחֶרְפָּה:
 לא כי לא יונח לעוזם אֱדֹנִי: לא כי אם זה גה
 ורחים ברב חסדו: לא כי לא ענה מלבו וינגה
 בני איש: לא לדבא תהת רגלו בכל אסירי
 ארץ: לא להטוט משפט גבר נגיד פני עליון:
 לי לעזת אדם ביריבו אֱדֹנִי לא ראה: לי מי
 זה אמר זהה אֱדֹנִי לא ציה: זה מפני עליון
 לא יצא הרעות והטוב: לט מה יירתו גן
 אדם חי גבר על-חטא: ט נחפשה דרכינו
 ונחקרה ונשובה עד-יהזה: טא נשא לבבנו
 אל-כפים אל-אל בשמים: מב נחנו פשענו
 ומוריינו אהה לא סלהת: מג שבתה באף
 ותרדפנו הרגת לא חמלת: מד שבותה בענן
 לך מעבור תפלה: מה סחי ומואס תשימנו
 בקרב העמים: ט פצע עליינו פיהם כל-
 איבינו: ט פחד ופחת היה לנו השאות
 והשבר: ט פלנדים מרד עיני על-שבר
 בת-עמי: ט עיני נגעה ולא תדרמה מאין
 הפנות: ט עד-ישקוף וירא יהזה משמיים:
 ט עיני עוללה לנפשי מכל בנות עיר:

ב צוד צדוני באפורה איבי חנים: ט צמותו
 בבור חי ויהוד אבן כי: ט צפודמים על-
 ראשי אמרתי נגורתי: מה קראתי שמה
 יהזה מבור תחתיות: ט קוֹלִי שְׁמַעַת אל-
 תעולם אונך לרווחתי לשועתי: ט קרבת
 ביום אקראך אמרת אל-תירא: מה רבת
 אֱדֹנִי ריבי נפשי גאלת חיו: ט ראייה יהזה
 עונתתי שפהטה משפט: ט ראייה כל-
 נקמתם כל-מחשבתם לי: ט שmeta
 חרפתם יהזה כל-מחשבתם עלי: ט שפהתי
 קמי והגינום עלי כל-היום: ט שבתם
 וקימתם הביטה אני מגינתם: ט תשיב
 להם גמול יהזה במעשה ידיהם: טה תתנו
 להם מגנת-ילב תאלהך להם: ט תרדף
 באף ותשמידם מפתח שמי יהזה:
 ד א' איכה יועם זהב ישנא הפתם
 הטוב תשתקבנה אבניך
 קדרש בראש כל-חותמות: ט בני ציון היקרים
 המסתאים בפניהם איכה נחשבו לנבל-חרש
 מעשה ידי יוצר: ט גמ-תנים חלצו שד

היניקו גוריין בתי עמי לאכזר ביענים
במדבר: דבק לשון יונק אל-חכו בצמא
עוזלים שאלו לחם פרש אין להם:
ה האכלים לمعدנים נשמו בחוץות
האמנים עלי תולע חבקו אשפהות: ויגדל
ענן בת-עמי מחתאת סדם ההפוכה במוֹ
רגע ולא-חלו בה ידים: זבו נזיריה משלג
צח מחלב אדמו עצם מפנינים ספר
גורותם: חחש משחזר תארם לא נברז
בחוץות צפֵר עורם על-עצמם יבש היה
בעז: טוביים היו חללי-חרב מחללי רעב
שיהם יזובו מדקרים מתנובת שדי: ידי
נשים רחמניות בשלו ילדיין היו לברות
למו בשבר בת-עמי: א בלה יהוה את-
חמתו שפך חרוץ אפו ויצת-אש בציון
וთאבל יסודתיה: ב לא האמינו מלכיד-ארץ
בל ישבי תבל כי יבא צר ואוב בשער
ירושלים: ג מחתאת נבי-אה עונות כהנינה
השפכים בקרבה דם צדיקים: ד נען עורים
בחוץות נגלו בדם בלא יובלו יגעו

בלבשיהם: ט סورو טמא קרא למו סورو
סورو אל-תגעו כי נזו גס-גע אמרו בגוים
לא יוסיפו לנו: ט פני יהוה חלום לא
יוסיף להבitem פני בהנים לא נשאו זוקנים
לא חננו: י עוזינו תלינה עינינו אל-
עוזרתו הבל בציפתנו צפינו אל-גוי לא
יושע: יח צדו צעדינו מלחבת ברוחתינו
קרב קצינו מלאו ימינו ביבא קצינו:
ט קלים היו רדפינו מנשרי שמים על-
ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו: כ רוח
אפיקנו משיח יהוה נלבד בשחיתותם אשר
אמרנו בצלו נחיה בגוים: כא שישי ישמע
בת-אדם יושבת הארץ עז גס-עליך
תערבים תשברי ותתער: כב תמסעונך
בת-ציוון לא יוסיף להגולותך פקד עונך
בת-אדם גלה על-חתאתך:

ה א זבר יהוה מה-יהה לנו הביטה וראה
את-חרפתנו: ד נחלתנו נחפה
לזרים בטינו לנברים: ג יתומים היו זיין
אב אמרתינו בא-מןות: ד מימינו בכף שתינו

עָצִינוּ בַמְחֵיר יִבָּאוּ: ה עַל צֹאֲרָנוּ נֶרֶדְפָנוּ
יַגְעַנּוּ וְלֹא הַוְנֵח־לְקָנוּ: מִצְרִים נְתַנְנוּ יְד אֲשֹׁור
לְשָׁבָע לְחָם: אַבְתָּינוּ חָטָאוֹ זַאיָּם וְאַנְחָנוּ
עֲונָתִיהם סְבָלָנוּ: ח עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ פָּרָק
אַיִן מִידִים: ט בְּנֵפְשָׁנוּ נְבִיא לְחָמָנוּ מִפְנֵי
תָּרָב הַמְּדָבָר: עֹזְרָנוּ בַתְּנוּר גְּמָרוּ מִפְנֵי
וְלֹעֲפּוֹת רְעָב: י נְשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְתְּלַת
בְּעָרֵי יְהוּדָה: יב שָׂרִים בִּידָם נְתָלוּ פָנֵי זְקָנִים
לֹא נָהָדרוּ: יג בְּחוּרִים טְהֹרָן נְשָׁאוּ וְגַעֲרִים
בְּעֵץ בְּשָׁלוּ: יד זְקָנִים מִשְׁעָר שְׁבָתוֹ בְּחוּרִים
מְגִינִּתִים: ט שְׁבָת מְשׁוֹשָׁל בְּנָנוּ נֶהֱפָךְ לְאַבְלָל
מְחַלְנוּ: טז נְפָלָה עַטְרָת רָאשָׁנוּ אַוִידָנָא לְנוּ
בְּחָטָאנוּ: יז עַל־זָה הַיָּה דָזָה לְבָנוּ עַל־אַלָּה
חָשְׁבוּ עִינֵינוּ: יח עַל הַר־צִיּוֹן שְׁשָׁמִים שׂוֹעֲלִים
הַלְּכֹבוֹדוֹ: יט אַתָּה יְהֹוָה לְעוֹלָם תִּשְׁבֶ בְּסָאָךְ
לְדָר וְדָזָר: כ לְמָה לְגַצָּח תִּשְׁבַּחַנוּ תְּעַזְבָּנוּ
לְאַרְדִּים: כא הַשִּׁיבָנוּ יְהֹוָה אַלְיָד זְנַשְׁזָבָה
חַדְשִׁים יְמִינָנוּ בְּקָדָם: כב בְּיַאמְמָם מַאֲסָתָנוּ
קָצְפָת עַלְיָנוּ עַד־מָאָד:

הַשִּׁיבָנוּ יְהֹוָה אַלְיָד זְנַשְׁזָבָה חַדְשִׁים יְמִינָנוּ בְּקָדָם:

זְכָר יי' מֵה הָיָה לְנוּ אֹוי. הַבִּיטָה וַיָּרָא אֲתָה
חַרְפָתָנוּ. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: נְחַלְתָנוּ
נְהַפְכָה לְזָרִים אֹוי. בְּתָינוּ לְגָרִים. אֹוי מֵה
הָיָה לְנוּ: יְתּוֹמִים הָיִינוּ זָאיָן אָב אֹוי. אַמְזָהינוּ
מְקוֹנָנוֹת בְּחִדְשָׁ אָב. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: מִימִינָנוּ בְּכֶסֶף
שְׁתִינוּ אֹוי. בַּי נְסֹוךְ הַמִּים בְּזַוְינָנוּ. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ:
עַל צֹאֲרָנוּ נֶרֶדְפָנוּ אֹוי. בַּי שְׁנָאת חָנָם רְדָפָנוּ.
אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: מִצְרִים נְתַנוּ יְד אֹוי. וְאַשּׁוֹר צָדוֹנוּ
בְּצִידָה. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: אַבְותָינוּ חָטָאוֹ זַאיָּם אֹוי.
וְאַנְחָנוּ סּוּבְלִים אֶת עָוֹנָם. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: עֲבָדִים
מְשֻׁלוּ בָנוּ אֹוי. בַּי שְׁלוֹחַ עֲבָדִים בְּטַלְנוּ. אֹוי מֵה
הָיִינוּ: בְּנֵפְשָׁנוּ נְבִיא לְחָמָנוּ אֹוי. בַּי קָפָצָנוּ מְעַנִּי
יְדָינוּ. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: עֹזְרָנוּ בַתְּנוּר גְּמָרוּ אֹוי. בַּי
בְּבּוֹדָם בְּקָלוֹן הַמִּירָן. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: נְשִׁים בְּצִיּוֹן
עָנוּ אֹוי. בַּי אִיש אֶת אַשְׁתָּה רַעַה טְמָאָו זְעוּנָה.
אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: שָׂרִים בִּידָם נְתָלוּ אֹוי. בַּי גּוֹלָת
הָעַנִּי חַמְסָו זְגַולָּוּ. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: בְּחוּרִים טְהֹרָן
נְשָׁאוּ אֹוי. בַּי בְּבֵית זָוָה נִמְצָאוּ. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ:
זְקָנִים מִשְׁעָר שְׁבָתוֹ אֹוי. בַּי מִשְׁפָט יְתּוֹם
וְאַלְמָנָה עִזְתוֹ. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: שְׁבָת מִשְׁוֹשָׁל לְבָנוּ
אֹוי. בַּי נְבָטוּ עַזְלִי רְגַלְנוּ. אֹוי מֵה הָיָה לְנוּ: נְפָלָה
עַטְרָת רָאשָׁנוּ אֹוי. בַּי נְשָׁרָפָ בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. אֹוי

גַּחֲלָת. יֵצֵא מֵאַת יָיִן. בְּלִיל זֶה הַגְּלָגָל סִבְבָּה הַחוֹכָה. רָאשׁוֹן וְגַם שְׁנִי בִּתְיִ נְחָרְבָה. וּבַת לֹא רֹוחֶמֶה בַּת הַשׁוֹבֶבָה. הַוּשְׁקָתָה מֵי רֹושׁ וְאֶת בְּטָנָה צָבָה. וְשַׁלְחָה מְפִיתָה. וְגַם נְשָׂתָה טֻבָּה. גַּדוֹלָה הַשְׁנָאָה מֵאַת אָשֶׁר אַהֲבָה. וּכְאַלְמָנוֹת חִיּוֹת כָּאַשָּׁה נְעָזָבָה. וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזֹבַנִּי יָיִן. בְּלִיל זֶה קָרְרָתִי וְחַשְׁכוּ הַמְּאוֹרוֹת. לְחַרְבָּנוּ בֵּית קָדְשִׁי וּבְטוּל מְשֻׁמְרוֹת. בְּלִיל זֶה סְבּוֹנִי אֲפָפּוֹנִי צְרוֹת. וְגַם קָרָא מוּעָד בְּדִין חִמְשׁ גִּנּוֹת. בְּכִי חִנּוּ בָּכוּ וּגְקַבְעָ לְדוֹרוֹת. יְעַן בַּי הִתְהַסֵּה סְפָה מַעַם יָיִן. בְּלִיל זֶה אַרְעוּ בּוּ חִמְשׁ מְאוֹרוֹת. גַּנְזֵר עַל אֶבֶות בְּפֶרְעוֹעַ פְּרֻעָות. וּדְבָקוּ בּוּ אֶצְרוֹת רְבוֹת וּרְעוֹת. יוֹם מַוְּכוֹן הַיה בְּפֶנוּעַ פְּגֻעָות. וְהַעֲמִיד הָאוֹיב וְהָרִים קוֹל וּוּוֹת. קוֹם בַּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר אָמַר יָיִן. בְּלִיל:

שׁוֹמְרוֹן קוֹל תְּפִנָּן מְצָאוֹנִי עָזָנוּי. לְאָרֶץ אַחֲרַת יְצָאוֹנִי בְּנִי. וְאַהֲלִיבָה תְּזַעַק נְשָׁרְפוּ אַרְמוֹנוּי. וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזֹבַנִּי יָיִן: לֹא כְּךָ אַהֲלִיבָה חַשּׁוּב עֲזִינָה בְּעַנִּינוּי. הַתְּמִשְׁלִיל חַלְקִיךְ לְשָׁבְרִי וְלַחֲלִילִי. אַנְיָה אַהֲלִיבָה סָוֶרֶה בְּגַרְדָּתִי בְּקָשִׁי. וּקְסָמְלִיל בְּחַשִּׁי וְעַנְהָה בְּיִ מְרִילִי. וְלַמְּקַצֵּת הַיָּמִים שְׁלָמְתִי נְשִׁי. וְתְּגִלָּת פְּלָאָסָר אַבְלָאת פְּרִילִי. חַמְדָתִי פְּשַׁט וְהַצִּיל אַת עָדִי. וְלַחֲלָח וְחַבּוֹר נְשָׁא אַת שְׁבִילִי. דְּמַי אַהֲלִיבָה וְאַל תְּבַכִּי בְּבָכִי. שְׁנָוִתִיךְ אַרְכוּ וְלֹא אַרְכוּ שְׁנִי. אַהֲלִיבָה: מִשְׁבֵּה אַהֲלִיבָה אַנְיָה בְּן גַּעֲקָשָׁתִי וּבְאַלְופִּי עָזָנוּי בְּאַהֲלִה בְּגַרְתִּי. דְּמַי אַהֲלִה בַּי יְגַנְּנוּ וּבְרָתִי. נְדָרָת אַת אַחֲת וּרְבוֹת נְדָרָתִי. הַגָּה בֵּין הַפְּשָׁדִים פָּעָמִים נְלָפָתִי. וְשָׁבִיה עֲגַנְהָה לְבָבִל יְרָדָתִי. וְשָׁבְתִי? צִיּוֹן עֹז וְהַיָּלִיל יְסַדָּתִי. גַּם זֹאת הַפָּעָם מַעַט לֹא עַמְּדָתִי. עַד? קַחְנִי אֲדוֹם וּכְמַעַט אַבְדָּתִי. וְעַל בְּלִיל הָאָרֶצֶת נִפְצָו הַמוֹּנִי. וְאַהֲלִיבָה: הַחֹמֶל עַל דָּל חִמּוֹל עַל דְּלוֹתָם וּרְאָה שְׁמָמוֹתָם וְאַרְךְ גְּלוֹתָם. אַל תִּקְצֹוף עַד מַאֲדָרָה וּרְאָה שְׁפָלוֹתָם. וְאַל לְעַד תְּזַבּוּר עֲזָנוּם וּסְכָלוֹתָם. רְפָא נָא אַת שְׁבָרָם וְנָחָם אַבְלוֹתָם. בַּי אַתָּה סְבָרָם וְאַתָּה אַיּוֹתָם. תְּדִישׁ יְמִינָנוּ בִּימִינִי קְרָמוֹנוּ. בְּגַנְאָמָק בָּוָנָה יְרוּשָׁלָים יָיִן:

מָה הִיה לְנוּ: עַל זֶה הָיוּ דָבָר לְבָנָנוּ אוֹי. בַּי נְבָטֵל בְּבּוֹדֵד בֵּית מְאַנְיָנוּ. אוֹי מָה הִיה לְנוּ: עַל הַר צִיּוֹן שְׁשָׁמָם אוֹי. בַּי הַר הַבַּיּוֹת מְשׁוּמָם. אוֹי מָה הִיה לְנוּ: אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תְּשַׁבֵּב בְּסָאָךְ לְדוֹר וּדְזָר: לְמָה לְנִצְחָה תְּשַׁבְּחָנוּ תְּעִזְבָּנוּ לְאָרְךְ יָמִים: הַשִּׁבָּנוּ יְיָ אַלְיָד וּנְשִׁוּבָה חִדְשָׁ יְמִינָנוּ בְּקָדָם: בַּי אַם מָאַסְתָּנוּ קָצְפָּת עַלְיָנוּ עד מַאֲדָ: הַשִּׁבָּנוּ יְיָ אַלְיָד וּנְשִׁוּבָה חִדְשָׁ יְמִינָנוּ בְּקָדָם:

אם חל ליל תשעה באב במקומות שבת אמורים קינה זו:

אַיְדָמְפִי בֵּן וּבָת. הַגְּנוֹת קִינּוֹת רַבָּת. תִּמּוֹר שִׁירִים וְתְּחִזּוֹת. וַיְהִי נֹעֵם נְשַׁבָּת. בְּמֹצָאִי שְׁבָת: אַיְדָמְפִי גְּנוּרָה גְּנוּרָה. בְּחַרְיִי אָפְּ וְגַם עֲבָרָה. וְאַפְּוּ בָּנוּ חָרָה. וּבְעָרָה חָמְתוֹ בְּלָבָת. וַיְהִי נֹעֵם: אַיְדָמְפִי בָּתָינוּ שְׁנָנוּ. וּבְתּוֹלּוּתֵינוּ עָנוּ. וּפְנִינוּ נְשַׁתָּנוּ. וְגַם הוּשָׁחָרוּ בְּמַחְבָּת. וַיְהִי נֹעֵם: אַיְדָמְפִי שְׁדָנוּנִי צָרִים. וְגַם הַפְּלִילוּ בָּנוּ פְּגָרִים. בָּנוּ צִיּוֹן הַיקָּרִים. הָיוּ נְצָרִים בְּבָבָת. וַיְהִי נֹעֵם: אַיְדָמְפִי נְפָלָה עַטְרָת. וּגְבָרָה בְּתִפְפָס סְוִירָת. וְחַלְל הַוד וְתְּפָאָרָת. צְמַצּוּמָשְׁכָנָן חַבָּת. וַיְהִי נֹעֵם: אַיְדָמְפִי נְטָלָה מְנוּרָה. וּקְטָרָת לְבָזָה הַטְּהָרָה. וּגְבָזָה גְּנוֹת מְיוֹקָרָה. אַבְלָה אַרְץ זְבָת. וַיְהִי נֹעֵם נְשַׁבָּת. בְּמֹצָאִי שְׁבָת:

בְּלִיל זֶה יְבָקְעָוּ וְיְלִילוּ בָּנִי. בְּלִיל זֶה תְּרַבּ בֵּית קָדְשִׁי וּבְשָׁרְפוּ אַרְמוֹנוּ. וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל יְהִנוּ בְּגִינְוִי. וְיְבָבּוּ אֶת הַשְּׁרָפָה אֲשֶׁר שָׁרָף יְיָ: בְּלִיל זֶה תִּינְלַל מָר עֲגָנָה נְחָדָתָה. וּמְבִית אֲבִיהָ בְּחִיּוֹם מְוּבָדָת. וְיֵצֵא מְבִיתוֹ וְנִסְגֵּר הַדָּתָה. וְהַלְכָה בְּשָׁבִיה בְּכָל פֶּה נְאָכָלָת. בְּיּוֹם שְׁלָחָה בָּאַש בּוּעָר וְאוּכָלָת. וְאַש עַם

בשחריות אין מברכין על טלית קoton ואינו מינוח טלית ותפלין ומתקפלין בקול נמו. ואחר שמע' אומר הש"ז חיך ומוציאין ס'ית' וקורין בה י' גברי בפרשה כי תולד בנים. ומפטיר קורא אסוף אספים ומיכסין חסנית ליחיכל. והש"ז מתחילה שבת סורה וכל הקינות. שומרון קול תונן. עד אנה. אשרי ואין אומרים למנצעה. ובא לzion ומדליקין וגיא זאת בריטוי. קדש באלה התקבלן. לעליון קשי'. ווותגים להאריך בקינות עד צי היום. וזה ישבען על הספסל. ואין עשוין שם מלאה אפייל קללה עד חצות.

דברים ד, כה.

כִּיריתוֹרֵד בְּנִים וּבָנִי בְּנִים וּנוֹשְׁנָתָם בָּאָרֶץ וְהַשְׁחָתָם פָּסֶל תְּמִוּנָה
כֵּל וּנְעִשְׂתָם חֲרֵב בְּעִינֵי לְהָיוֹת אֱלֹהִיךְ לְהַכְּעִיסָּוּ: הַעֲלֵתִי בְּכָל הַיּוֹם
אֲתִיהָשָׁמִים וְאֲתִיהָאָרֶץ בְּיַאֲבָדָה תְּאַבְּדוּ מִהָּרַטְלָה אָרֶץ אֲשֶׁר אָתָם עֲבָרִים
אֲתִיהָתְרֵבָן שֶׁמֶה לְרִשְׁתָה לְאִתְּאָרְגָּן יְמִים עַלְיהָ כִּי הַשְׁמָדָר תְּשִׁמְרוֹן: וְהַפִּיאַז
יְהָוָה אֲתָּכָם בְּעַמִּים וּנְשָׁאָרָתָם מִתִּי מְסֻפֶּר בְּגּוֹיִם אֲשֶׁר יַגְהַן וְלֹא
שֶׁמֶה: וּנְעַבְּרָתִים יְשָׁמִים אֲלָהִים מְעָשָׂה יְהָוָה אָרֶם עַז וְאַבָּן אֲשֶׁר לְאִירָאוֹן וְלֹא
יִשְׁמְעוֹן וְלֹא יַאֲכְלוּן וְלֹא יַרְחִין: וּבְקַשְׁתָם מִשֵּׁם אֲתִיהָוָה אֱלֹהִיךְ וּמִצְאָתָּה
כִּי תַדְרִשְׁנוּ בְּכָל־לְגָבָךְ וּבְכָל־נְפָשָׁךְ: יְיָ בְּצָר לְךָ וּמַצְאָוֹךְ כָּל תְּדִבְרִים הָאָלָה
בְּאַחֲרִית הַיְמִים וּשְׁבָתָעַ עֲדִיהָוָה אֱלֹהִיךְ וּשְׁמַעַת בְּקָלוֹ: כִּי אֶל רְחוֹת יְהָוָה
אֱלֹהִיךְ לֹא יַרְפֵּךְ וְלֹא יַשְׁחִיתָךְ וְלֹא יַשְׁכֵּל אֲתִיבָּרִית אַבְתָּיךְ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְהָם: כִּי שָׁאַלְנָא לִיְמִים רָאשָׂנִים אֲשֶׁר־הָנוּ לְפָנֵינוּ לְמַנְהִוּל אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים אֲרֵט עַל־הָאָרֶץ וּלְמַקְעָה הַשָּׁמִים וּלְדַקְעָה הַשָּׁמִים הַנְּרָהָה בְּגָבָר
הַגָּדוֹלָה תֹּהֶה אוֹ הַגְּשָׁמָע בְּמַהְוָה: הַשְׁמָע עַם קָוָל אֲלָהִים מְרָבָר מִתּוֹדָה־הָאָשָׁ
כְּאַשְׁר־שְׁמַעַת אַתָּה וְיְחִי: אָוֹ | הַגְּנָה אֲלָהִים לְבָא לְקַחַת לוֹ נָנוֹ מִקְרָב גַּוֹּ
בִּמְסֹתָה בְּאַתָּה וּבִמְפֹתְחִים וּבִמְלָחֶמֶת וּבִיד חִזְקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיה וּבִמּוֹרָאים
גָּדְלִים בְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְכָם יְהָוָה אֲלָהִיכָם בְּמַצְרִים לְעִינֵיכָה: אַתָּה הַרְאֵת
לְרוּתָה כִּי יְהָוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבָדו: שְׁוֹי מִזְהָשָׁמִים הַשְׁמִיעָךְ
אַתִּיכְלֹו לִיפְרָךְ וּלְעַל־הָאָרֶץ הַרְאֵל אֲתִיהָאָשׁוּ הַגְּרוֹלָה וּדְבָרָיו שְׁמַעַת מִתּוֹדָה
הָאָשׁוּ: וּמְחַת בַּי אָהָב אֲתִאָבְתִּיךְ וּבִתְּהַר בְּנָרָא אֲתִירִוּ וּוֹצָאָה בְּפָנֵינוּ בְּכָתוֹ
הַגָּרְלָל מַפְצִירִים: לְהַוְרִיש גַּוְיִם גָּדְלִים וּגְעִיטִים מִפְּקָד מִפְנִיק לְהַבְּיאָךְ לְתַתְיִלְךְ
אֲתִיאָרָצָם נְתַחַת בְּיּוֹם תֹּהֶה: וּגְרַעַת הַיּוֹם וּנְשָׁבָתָא לְלִיכְלָדָךְ כִּי יְהָוָה הוּא
הָאֱלֹהִים בְּשָׁמִים מְפֻעָל וּלְעַל־הָאָרֶץ מִתְחַת אֵין עוֹד: וּשְׁמַרְתָּ אֲתִיהָקְרִי
וְאֲתִמְצֹחְרִי אֲשֶׁר אַנְכִּי מַצּוֹל הַיּוֹם אֲשֶׁר יַטְבֵּךְ וּלְבָנִיךְ אֲתִירִיךְ וּלְפָעֵן
תְּאַרְקָן יְמִים עַל־הָאָרֶם אֲשֶׁר יְהָוָה אֱלֹהִיךְ נְתַן לך בְּלִיהִים:

הפטרה לתשעה באב שחരית

ירמיה ח, יג.

אַסְפָּמָן אֲסִיפָּם נָאֵם יְהוָה אֵין עֲנָבִים בָּגֶפֶן וְאֵין תְּאַנִּים בְּתָאָה וְהַעֲלָה גְּבֻרָה
וְאַתְּנוּ לְהָם יְעַבְּרוּם: עַל-מֶלֶךְ אֲנֹחָנוּ יְשִׁיבָם הַאֲסָפָן וְנוּבָא אַל-עֲרֵי
הַמּוֹבָצָר וְדַמְּפָה-יָאָס בְּיַהְוָה אֱלֹהֵינוּ הַרְפָּנוּ וַיִּשְׁקָנוּ מִירְלָאָש בֵּי חַטְאָנוּ
קְרִיּוֹה: קְנוּ לְשָׁלוֹם וְאֵין טָב לְעֵת מִרְפָּה וְגַעַת בְּעֵתָה: מְהֵן נִשְׁטָּל נִחרְתָּ

**עד אנה בכה בציון ומספָּד בירושלַּים. תרחש ציון
וחבנה חומות ירושלים:**

א בחתמינו חרב מקדש ובעונותינו נشرف הייל. בארץ חברה לה
קשרה מספר וצבא הרים נושא קינה. עד אנה: גם בכו במרר שבטי
יעקב ואף מילות ילו דמעה. הנלי ישرون חפו ראשם. וכיימה וכסיל קדרו
פניהם. עד אנה: העתירו אבות ולא שמע אל. צעקו בנים ולא ענה אב.
וקול התור נשמע בתרום. ורואה נאמן לא הטה און. עד אנה: זרע קדר
קדרו שכיו וocabים ומילות אספוי נגיהם. עד אנה: טלה ראשון בכח במר נפש
על כי בבשו רטבה הובל. רטלה השמייע שור בתרומים. כי על צוארנו
נרדפנו בלאנו. עד אנה: פוכב תאו מים נראה חלוק כי דם אחים נשפק במים.
ארץ בקש לנפלו סրטן כי נתעלפנו מפני צמא. עד אנה: מרים נבעת
מקול אריה כי שאגנתנו לא עלהה לטרום. נחרנו בתולות וגם בחורים.
בי על בן בתולה קדרה פניה. עד אנה: סבב מאזנים ובקש תחנה. כי נבחר
מות מחים. עקרב רטב פחד ורעדה. כי בחרב יברע שפטנו
צורנו. עד אנה: פלני מים הוריידו דמעה בנהל. כי אותן בקש לא נתן לנו.
צפו מים עלראשנו ובךלי מלא חפנו יבש. עד אנה: קרבנו קרבן ולא
נתΚבל. וגידי פסק שעיר חטאינו. רחמניות בשלו יולדין ומיל דגים
העלים עיניו. עד אנה: שבחנו שבת בלבות שובבים. שדי שבח כל צדוקתינו.
תקנא לציון קנה גודלה. ותאיר לרבות עם מאור נהגה:

על גילוי דעת גדול דוריינו נכו למר כאח מוחקיות על החורבן אלפי קיך באירועה ועל הקדושים שנרגנו שם תני' א' אמרו בברך רבינו ישי' ואלו עוז'ן' חיונות תהי' תל'ת מצא בדור הספר.

תְּרַחִים צַיּוֹן כַּאֲשֶׁר אָמְרָתָ וְתִכְוֹנֵנָה כַּאֲשֶׁר דָּבָרָת.
תִּמְהַר יִשּׂוּעָה וְתִחְיֶשׁ גָּאֵלָה וְתִשְׁׂוֹב לִירוּשָׁלַּם
בְּרַחֲמִים רַבִּים: כַּפְתּוֹב עַל יָד נְבִיאָךְ לְכָן כַּה אָמַר
יְיָ שָׁבְתִּי לִירוּשָׁלַּם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בָּה נָאָם יְיָ
צְבָאות וְקָוָו יִנְטַה עַל יְרוּשָׁלַּם: וּנְאָמַר עוֹד קָרָא לְאָמַר,
בָּה אָמַר יְיָ צְבָאות עוֹד תִּפְוֹצֵנָה עָרִי מָטוֹב וְנָחָם יְיָ
עוֹד אֶת צַיּוֹן וּבָחר עוֹד בִּירוּשָׁלַּם: וּנְאָמַר בַּי נָחָם יְיָ
צַיּוֹן נָחָם בְּלִי חֶרְבּוֹתֶיהָ וְיִשְׁם מִדְבָּרָה בְּעָדוֹן וּעֲרָבָתָה
בְּגַן יְיָ. שְׁשֹׁון וְשָׁמֶן יִמְצָא בָּה תֹּזְהָה וּקְוָל וּמְרָה:
אָמְרָם יְעַתָּה קָדוֹשָׁ וְכִי אָחִיכָּ אָמְרִים קְדִישָׁ בְּלָא תִּמְכְּלָבָד, וְאֵם חָל בְּמוֹצָעָשׁ אֵין יְהִי נָעָם וְלֹא יְהִי לְעָם: